

Fylkesmannen i Vestfold

Larvik kommune
Postboks 295

3251 Larvik

Vår saksbehandler / telefon:
Mari Gjersøe 33 37 11 28

Deres ref:
0030/06

Vår referanse:
2006/972
Arkivnr: 423.1

Vår dato:
07.04.2006

Klage på Larvik kommunes tillatelse til oppføring av tilbygg - - Gbnr 3020/1509 Nedre Tverrg 2

Fra Larvik kommune har vi mottatt ovennevnte klagesak.

KOMMUNENS FRAMSTILLING AV SAKEN (NEDKORTET UTDRAK):

Sammendrag:

Fra Tonje og Jarle Søllyst ble det innsendt melding/søknad om tilbygg (ny veranda og vindu som byttes med dør i 2. etasje og ny terrasse og vindu som byttes med dør i 1. etasje). Arkitekt Bente Kronen hadde tegnet tiltaket.

Eiendommen ligger innenfor bevaringsplan for Langestrand. Søknaden ble avslått under delegert sak 664/05. Bente Kronen AS påklaget dette vedtaket pva av tiltakshaver.

Klagesaken ble først behandlet av planutvalget under sak 118/05, hvor saken ble utsatt, fordi Planutvalget ønsket befarings. Saken ble på nytt behandlet av planutvalget under sak 148/05, hvor klagen ble tatt til følge (byggetiltaket ble godkjent).

Dette vedtaket ble påklaget av Fortidsminneforeningen. Saken ble på nytt behandlet av planutvalget under sak 193/05, hvor klagen ikke ble tatt til følge.

I brev av 9.12.05 opphever Fylkesmannen i Vestfold, Larvik kommunes vedtak under sak 148/05, fordi det ikke var oppgitt særlige grunner.

Planutvalget behandlet saken på nytt i sitt møte 13.12.05, hvor tiltaket ble godkjent, og særlige grunner påført vedtaket. Dette vedtaket har Fortidsminneforeningen påklaget. De har samtidig bedt om oppsettende virkning.

Handlingsrom:

*Plan- og bygningsloven,
Reguleringsplan for Langestrand
Forvaltningsloven*

Fylkesmannen i Vestfold
Telefon: 33 37 10 00
Telefaks: 33 37 11 35
E-post: postmottak@fmve.no
www.fylkesmannen.no/vestfold

Miljøfaktorer:

Postadresse:
Postboks 2076
3103 Tønsberg

Besøksadresse:
Statens Park - Bygg I
Ant. Jenssensgt. 4
Telefon: 33 37 10 00

Tverrgata 2 omfattes av reguleringsplan for Langestrand, og ligger i et område som er angitt som bevaringsverdig bebyggelse. Bestående hus er empire og sveitserstil. Huset står for en tidstypisk utvikling.

Faktiske opplysninger:

Tonje og Jarle Sølyst har innsendt melding/søknad om tilbygg (ny veranda og vindu som byttes med dør i 2. etasje og ny terrasse og vindu som byttes med dør i 1. etasjeplan).

Plan- og byggesak avslo saken, 8.7.05, delegert sak 665/05. Det siteres:

"I medhold av Reguleringsplan for Langestrand, § 7.3 " Eksisterende bygninger kan på- og tilbygges dersom bebyggelsens karakter m.h.t. former, materialer, etc. blir opprettholdt eller så vidt mulig ført tilbake til hva som har vært tidligere" gis det avslag på meldingen om tilbygg veranda, vindu byttes med dør.

Huset er en fin kombinasjon av empire og sveitserstil. Skal reguleringsplanen for Langestrand ha noen mening må bebyggelse som dette bevares. Hoveddør er byttet, men ellers bygningen en svært god og viktig representant for en typisk stilutvikling som skjedde blant annet på Langestrand for over hundre år siden.

En veranda i front på denne bygningen og bytting av vindu med dør vil etter administrasjonens vurdering være et klart brudd på gjeldende reguleringsplan. Administrasjonen kan ikke se at det i dette tilfellet foreligger særlige grunner for å innvilge dispensasjon fra reguleringsplanen for området".

Dette vedtaket ble påklaget av Bente Kronen AS, pva tiltakshaver.

Planutvalget behandlet klagen i møte 30.8.05, sak 118/05, hvor saken ble utsatt, da de ønsket befarng.

Saken ble på nytt behandlet av planutvalget i møte 20.9.05, sak 148/05, hvor følgende vedtak ble gjort:

"Klagen tas tilfølge. Tilbygget som omsøkt fra tiltakshaver godkjennes."

Dette ble enstemmig vedtatt.

Dette vedtaket ble påklaget av Fortidsminneforeningen Vestfold Avdeling. Det ble også bedt om oppsettende virkning.

Oppsettende virkning ble gitt 1.11.05, sak 992/05.

Saken har vært forelagt Vestfold fylkeskommune. Det siteres fra uttalelse mottatt 11.11.05:

"Vi har dessverre ikke fått anledning til å gå inn i bygningshistorien for denne eiendommen, men synes at fortidsminneforeningens vurdering med tanke på bygningstype virker sannsynlig. kommunens vurdering av at dette er en empirebygning som har fått en ark i sveitserstil er riktig. Det er imidlertid empirestilen som er bygningens hovedpreg slik at balkonger/verandaer ikke hører hjemme på en slik bygning. Vi anser at for nedre Tverrgate må fasaden mot gaten bevares, og ikke få balkonger/terrasser, da dette er fremmed for eldre bebyggelse (med unntak av sjenerøs sveitserstil).

I verneområder er hele poenget at områdets bygninger/haveanlegg/veiløp osv (strukturer) skal bevares. særlig viktig er fasadene ut mot offentlig rom/gater. Bestemmelsen om at bygninger kan påbygges skal først og fremst brukes i bakgård/mer private plasser, og såfremt bygningens særpreg ivaretas. Uteplasser må holdes på bakkenivå og tilførelser bør i første rekke skje på eiendommens mer skjulte/private deler.

Dersom man skal endre bygningens uttrykk ved å tilføre en dobbel utgangsdør midt på langveggen, skal dette KUN gjøres dersom dette er en tilbakeføring. Dette betyr at det KUN skal gjøres når man kan dokumentere at det har vært slik tidligere. Dette er ikke tilfelle for Nedre Tverrgate 2. Tvert imot er det en viktig del av bygningens særpreg at inngangsdøren er plassert i den ene enden av langveggen.

For Nedre Tverrgate anser vi, på lik linje med administrasjonen i Larvik, at omsøkte tiltak ikke bør godkjennes, da dette vil endre bygningens eksteriør. Denne type tiltak strider mot verneplanens hensikt.

Vi har notert oss at arbeidene allerede er igangsatt, og vi foreslår at siden vinduet i arken allerede er byttet ut med en dobbel dør, at denne døren erstattes med et vindu som i format harmonerer med resten av bygningen, ev. noe ny panel.”

Planutvalget behandlet klagen fra Fortidsminneforeningen under sak 193/05, 22.11.05, hvor følgende vedtak ble fattet:

”Planutvalget opprettholder sitt vedtak i sak 148/05 og tar ikke klagen fra Fortidsminneforeningen til følge. Saken oversendes Fylkesmannen i Vestfold for endelig avgjørelse.”

Administrasjonen hadde lagt til grunn følgende vurderinger og konsekvenser under sak 193/05:

”Vi vil først kommentere kommunens begrunnelse og saksutredning for avslag.

Kommunen har en seksukers frist for klagebehandling. Planutvalget i Larvik ønsker også å ha så korte saksutredninger som mulig, uten at dette går ut over det faglige innholdet. Våre saksvurderinger er først og fremst basert på prinsipper.

Hvis planutvalget ønsker at mindre saker skal ha en fyldigere saksutredelse, må administrasjonen ha ekstra tid. Saksbehandlingsforskriften gir klare føringer for saksbehandlingstid, og det vil derfor kunne få som konsekvens, at saker får korte begrunnelser, når det er avslag i henhold til reguleringsplaner

Fortidsminneforeningen har i sin klage fremlagt en fyldegjørende redegjørelse og dokumentasjon.

Administrasjonens har i sin behandling administrativt, avslått søknaden, jfr vedtak under sak 664/05. Imidlertid åpnet administrasjonen i sine saksvurderinger til planutvalget under sak 118/05 og 148/05, en mulighet for å kunne akseptere en mindre tilbygging/endring (terrasse m/dør i 1. etasje). Vi signaliserte også rimelig klart, jfr alternative løsninger, at bygget ga lite rom for andre påbygginger og endringer.

Administrasjonen forholder seg til reguleringsplan, som er vårt styringsverktøy, i tillegg til plan- og bygningslovens bestemmelser.

Allikevel har planutvalget, som politisk valgt organ, anledning til å vektlegge andre forhold enn gjeldende reguleringsplan. I dette tilfelle har planutvalget valgt å legge mer vekt på andre forhold enn reguleringsplan og gitt tillatelse til tilbygget og fasadeendringen.

Verandadør og innkledning i 2. etasjeplan er utført. Verandaen er påbegynt. I 1. etasjeplan er ingen arbeider påbegynt.

Administrasjonen finner ingen grunn å kommentere klagen fra Fortidsminneforeningen nærmere, men vi vil samtidig anføre at vi har stor respekt for foreningens engasjement i saker som berører bevaringsområder.

Administrasjonen og fortidsminneforeningen har hele tiden vært enig i at dette tiltaket burde avslås. Administrasjonen gjorde dette med hjemmel i reguleringsplan og en kort faglig begrunnelse på noen linjer. Fortidsminneforeningen har komplettert den faglige begrunnelsen med flere siders faginnhold i klagen på Planutvalgets vedtak.

I tillegg har Vestfold fylkeskommune, klart tilkjennegitt at tiltaket ikke bør godkjennes.”

I brev av 9.12.05, fra Fylkesmannen i Vestfold, oppheves Larvik kommunes vedtak, da det ikke forelå særlige grunner.

Planutvalget behandlet saken på nytt i møte 13.12.05, hvor det ble fattet følgende enstemmige vedtak (etter forslag fra John Thorsen (AP):

”Med hjemmel i Plan- og bygningslovens § 7 gis det dispensasjon fra reguleringsplan for Langestrand, jfr. reguleringsbestemmelsenes § 7.3 for omsøkte tiltak.

Som særlige grunner anføres: begrunnelse i brev fra arkitekt Kronen (ansvarshavende) at eksisterende hus har empirestil i 1. etg og er ombygget med sveitserstil i 2. etg med to ganske dominerende arker. Huset får en oppgradering, med en estetikk som vi mener fyller kriteriene i Langestrands verneplan: at bygningens karakter blir ivaretatt.

Planutvalget ser behovet for en balkong, og at balkonger hører med til sveitserstilen.”

Dette vedtaket er påklaget av Fortidsminneforeningen.

Økonomiske konsekvenser:

Det vil få økonomiske konsekvenser for tiltakshaver dersom klagen blir tatt til følge, da han har påbegynt arbeidet.

Alternative løsninger:

Alternativ løsning er at Planutvalget tar klagen fra Fortidsminneforeningen til følge. Noe som også er tråd med administrasjonens faglige vurderinger og opprinnelig vedtak på delegasjon, sak 665/05.

Vurderinger og konsekvenser:

Fortidsminneforeningen hevder i sin klage at de ikke kan se at planutvalgets vedtak er tilstrekkelig eller faglig forsvarlig begrunnet. De hevder blant annet at vedtaket ikke er fattet med hjemmel i gjeldende verneplan for Langestrand. Fortidsminneforeningen mener også at vedtaket strider mot verneplanens formål og vil ha omfattende konsekvenser for behandlingen av andre saker innenfor bevaringsområdet.

Administrasjonen vil igjen påpeke at administrasjonen og Fortidsminneforeningen hele tiden har vært enig i at tiltaket burde vært avslått. Rådmannens forslag er likevel at Planutvalget opprettholder sitt vedtak for å få en endelig avklaring av saken hos fylkesmannen.

Administrasjonen har ingen ytterligere kommentarer utover det som er anført i tidligere saksvurderinger.

Oppsettende virkning er gitt under sak 992/05, 1.11.05.

Planutvalgets vedtak blir etter dette:

Planutvalget viser til saksfremstilling. Planutvalget kan ikke se at det i klagen er kommet fram opplysninger som tilsier omgjøring av vedtaket i planutvalgsmøte 16.12.05.

Planutvalget anbefaler overfor Fylkesmannen at klagen ikke tas til følge

Rådmannens forslag til vedtak enstemmig vedtatt

FYLKESMANNENS MERKNADER:

Fylkesmannen forutsetter at klager er kjent med innholdet av sakens dokumenter og finner derfor ikke grunn til å referere ytterligere fra disse.

Klagen behandles i medhold av plan- og bygningsloven § 15 og delegasjon av avgjørelsesmyndighet fra Miljøvern-/Kommunaldepartementet i rundskriv T-8/86.

Fylkesmannen har besiktiget eiendommen i forbindelse med tidligere behandling av saken jf. vedtak av 09.12.05.

Det er søkt om oppføring av ny veranda, innsetting av dør i 2. etasje, ny terrasse samt innsetting av dør i 1. etasje i enebolig.

Den aktuelle eiendom ligger i et område avsatt til boligområde i kommuneplanens arealdel og omfattes av reguleringsplan for Langestrand, sist korrigert 12.11.84.

Det omsøkte tiltak ble avslått ved vedtak datert 08.07.05. Vedtaket ble påklaget av tiltakshaver. I møte den 20.09.05 tok planutvalget klagen til følge og godkjente tiltaket. Dette vedtak ble påklaget av Fortidsminneforeningen i Vestfold hvorefter vedtaket ble opphevet av Fylkesmannen i Vestfold ved vedtak av 09.12.05. Kommunens vedtak ble opphevet på det grunnlag at kommunen ikke hadde begrunnet sitt vedtak, herunder oppgitt de "særlige grunner" som begrunnet dispensasjon fra reguleringsplan.

Ved vedtak datert 13.12.05 ble det fattet nytt vedtak i planutvalget og tiltaket ble godkjent. Dette vedtaket er igjen påklaget av Fortidsminneforeningen. Klager anfører at kommunens vedtak ikke er tilstrekkelig og forsvarlig begrunnet. Videre anføres det bl.a. at vedtaket strider mot verneplanens formål og vil ha omfattende konsekvenser for behandlingen av andre saker innenfor bevaringsområdet.

Det følger av reguleringsplanens § 7.3 at

"Eksisterende bygninger kan på- og tilbygges dersom bebyggelsens karakter m.h.t former, materialer etc. blir opprettholdt eller så vidt mulig ført tilbake til hva som har vært tidligere..."

Fylkesmannen vil bemerke at reguleringsplanen er **bindende for arealutnyttelsen** og medfører at tiltak/arbeid ikke må være i strid med den arealbruk som er fastsatt i planen. Jfr. plan- og bygningsloven § 31. I tillegg er planen et offentlig og pålitelig informasjonsdokument som redegjør for bl.a. den utvikling, utbygging og de prioriteringer som kommunen har lagt til grunn for det aktuelle området. Berørte parter forventer derfor at en bindende plan blir gjennomført i henhold til de muligheter og begrensninger som følger av denne.

Ved Fylkesmannens vedtak av 09.12.05 ble det lagt enkelte føringer i forhold til hva kommunen måtte ta stilling til, herunder krav til vedtakets begrunnelse. Kommunen ble bedt om å ta stilling til hvorvidt det omsøkte tiltak var i strid med reguleringsplanen § 7.3.

Kommunen har behandlet saken som en dispensasjonssak. Det må således legges til grunn at kommunen anser det omsøkte tiltak for å være i strid med reguleringsplanen § 7.3. Tillatelse til det omsøkte tiltak er følgelig betinget av at lovens vilkår for å dispensere fra en rettslig bindende plan er oppfylt.

Dispensasjon kan gis når «særlige grunner» foreligger, jfr. plan- og bygningslovens § 7. Uttrykket særlige grunner må sees i forhold til de offentlige hensyn som skal ivaretas gjennom bygningslovgivningen. Nabomessige hensyn kan også komme inn ved bygningsmyndighetenes behandling. I den enkelte dispensasjonssak må det ut fra intensjonene i vedkommende bestemmelse foretas en konkret og reell vurdering av de faktiske forhold i saken. For at lovvilåret «særlige grunner» skal være oppfylt, må det foreligge spesifiserte, klare grunner som etter en nærmere konkret vurdering er av en slik karakter og har en slik tyngde at de kan slå gjennom overfor de hensyn bestemmelsene i reguleringsplanen er ment å ivareta. En reguleringsplan blir som kjent til etter en omfattende prosess, som involverer offentlige etater, naboer, velforeninger og berørte grunneiere. Den endelige avveiningen av de ulike hensyn foretas av kommunestyret. Ut fra dette skal det ikke være noen kurant sak å gjøre unntak fra en reguleringsplan.

Adgangen til å dispensere fra en rettslig bindende plan er ikke ubegrenset. Dispensasjonsadgangen skal først og fremst brukes i de tilfelle der det er behov for raskt å kunne korrigere sider ved en plan når den kommer til realisering, eller der tiltaket/arbeidet er av midlertidig art slik at det av denne, eller eventuelle andre grunner ikke er behov for, eller ønske om varig endring av planen. Likeledes er det en forutsetning at endringer/fravik under ingen omstendighet må være større eller mer komplekse enn det som kan behandles og utredes på forsvarlig måte sett i forhold til de alminnelige krav om forsvarlig saksopplysning, samråd, informasjon og offentlighet. Videre må dispensasjonsadgangen ikke brukes til å undergrave behandlingsmåten ved planendringer. En betingelse for å kunne gi dispensasjon er at

denne blir gitt på bakgrunn av en forsvarlig og bred behandling og vurdering av alle relevante momenter i saken. For øvrig vil Fylkesmannen bemerke at en dispensasjon fra reguleringsplanen må gjøres i lys av planen selv, kommunens ønske om å fastholde/ikke fastholde den vedtatte arealbruk samt at det må foretas en samlet vurdering av konsekvensene ved fravikelsen, herunder virkningene for de omkringliggende arealer.

Fra det påklagede vedtakets begrunnelse siteres

”Som særlige grunner anføres: begrunnelse i brev fra arkitekt Kronen (ansvarshavende) at eksisterende hus har empirestil i 1. etg og er ombygget med sveitserstil i 2. etg med to ganske dominerende arker. Huset får en oppgradering, med en estetikk som vi mener fyller kriteriene i Langestrands verneplan: at bygningens karakter blir ivaretatt.”

Planutvalget ser behovet for en balkong og at balkonger hører med til sveitserstilen.”

Kommunens begrunnelse kan forstås slik at planutvalget mener at tiltaket ikke er i strid med reguleringsplanen i det ”bygningens karakter blir ivaretatt”. Argumentet anføres imidlertid til støtte for at vilkåret ”særlige grunner” er oppfylt. Hvorvidt tiltaket endrer bygningens karakter eller ikke må bero på en nærmere faglig vurdering der bygningens stiluttrykk og historie analyseres. Klager har i denne saken fremlagt en utdypende redegjørelse hva gjelder analyse av bygningens stilform. Det anføres at bygningen har en hovedkarakter av empire/senempire, og at omsøkte tiltak endrer denne hovedkarakter. Kommunen legger til grunn at bygningens annen etasje kan karakteriseres som sveitserstil. En problemstilling i saken har vært hvorvidt takarken er oppført i sveitserstil og om omsøkte tiltak således kan sies å være forenelig med denne stilart. Det er på det rene at det eksisterer elementer av sveitserstil ved bygningen. Slik Fylkesmannen ser det må imidlertid bygningen hovedkarakter legges til grunn. I den sammenheng finner Fylkesmannen å legge avgjørende vekt på Vestfold fylkeskommunes uttalelse i saken der det fremkommer at empirestilen er bygningens hovedpreg slik at balkonger/verandaer ikke hører hjemme på en slik bygning.

Uavhengig av klassifisering av bygningens stilart, mener Fylkesmannen at formålet med reguleringsplanen må være å bevare bygningen slik den ble oppført, for nettopp å bevare de gjenværende uttrykk for datidens byggestil. Dette innebærer man ved dispensasjoner i størst mulig grad må søke å ivareta dette formålet.

Omsøkte tiltak er, slik Fylkesmannen ser det, et omfattende tiltak i strid med reguleringsformålet. Påbygg av veranda og innsetting av dører i første og andre etasje vil innebære en endring i bygningens fasade og karakter, og bygningen vil ikke lenger fremstå som uberørt og representerende for den bevaringsverdige bebyggelsen. Det er liten tvil om at tiltaket vil medføre negative konsekvenser i det en godkjennelse vil åpne for videre utbygging i bevaringsområdet. Det legges i denne vurderingen stor vekt på at Vestfold fylkeskommune klart har tilkjennegitt at tiltaket ikke bør godkjennes. Det fremkommer i deres vurdering at tiltaket endrer bygningens særpreg og således strider mot verneplanens hensikt.

Generelt kan det sies at betydelige eller vesentlige fravikelser fra reguleringsplanens bestemmelser normalt bør skje ved reguleringsendring i samsvar med plan- og bygningsloven § 28-1. Hva som er å anse som en betydelig eller vesentlig fravikelser fra reguleringsplanen vil måtte vurderes konkret i forhold til reguleringsplanen og forholdene i det aktuelle området. **Normalt bør bygningsmyndighetene gå veien om reguleringsendring dersom tillatelse til byggetiltaket er i strid med reguleringsformålet, eller medfører en betydelig endring i byggestil og utforming av det aktuelle området.** Ved valget mellom dispensasjon og reguleringsendring vil et sentralt moment også være om fraviket er ment å være konkret og midlertidig, eller som et permanent avvik med generell gyldighet for det aktuelle området. Det sistnevnte momentet vil også stå sentralt ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til en enkeltstående dispensasjon, eller foretas en **mindre**

vesentlig reguleringsendring etter plan- og bygningsloven § 28-1 nr. 2. Miljøverndepartementets veileder T-1127 jf. T-1226 (Reguleringsplan og Bebyggelsesplan) s. 119-120 heter det om forholdet mellom reguleringsendring og dispensasjon:

"Godkjent plan innebærer at arealbruken er vurdert gjennom en omfattende beslutningsprosess hvor de ulike interessene har hatt anledning til å delta. Det skal derfor ikke være enkelt å fravike reguleringsplan gjennom dispensasjon. En dispensasjon fra godkjent plan innebærer at det er godkjent et avvik fra planen uten at selve planen dermed er blitt endret. Dispensasjon vil dermed være mest aktuelt ved midlertidige og tidsbestemte unntak, men kan også gis ved varige unntak hvor det likevel ikke anses ønskelig å endre selve planen."

Hva som er mindre vesentlige endringer i henhold til § 28-1 nr. 2 må avgjøres skjønnsmessig i hvert enkelt tilfelle. Endring av **reguleringsformålet**, som går lenger enn en ren justering av en grense mellom for eksempel byggeområde og friområde, regnes som vesentlig endring. På bakgrunn av det ovenstående mener Fylkesmannen at omsøkte tiltak innebærer et vesentlig avvik fra reguleringsplanen og således bør skje ved reguleringsendring.

Det følger av forvaltningsloven § 34 at Fylkesmannen skal legge vekt på hensynet til det lokale selvstyret ved prøving av det frie skjønn. Selv om et enstemmig planutvalg har godkjent tiltaket, er Fylkesmannen, på bakgrunn av de foreliggende opplysningene i saken, kommet til at det ikke i tilstrekkelig grad er godtgjort at det foreligger "særlige grunner" som gir lovlig adgang til å gi en så vidt omfattende dispensasjon som det her er tale om.

Utbygging som omsøkt må eventuelt skje ved omregulering etter reglene i plan- og bygningsloven § 27-1. Dette vil sikre en grundigere saksbehandling der de ulike hensyn og interesser blir vurdert i en bredere sammenheng. Kommunen må således klarlegge ønsket utvikling av området og står da fritt til, innenfor lovens rammer, å endre eksisterende reguleringsplan, oppheve denne eller vedta nye bestemmelser for området.

På denne bakgrunn og etter en helhetsvurdering av saken har Fylkesmannen fattet følgende

Vedtak:

Klagen tas til følge.

Larvik kommunes vedtak omgjøres. Det gis ikke dispensasjon som omsøkt.

Fylkesmannens vedtak i klagesaken er endelig og kan ikke påklages til høyere forvaltningsorgan. Jf. forvaltningsloven § 28, 3. ledd.

Med hilsen

Avdelingen for beredskap, bygg og bevilling

Bjørn Strandli
ass. fylkesmann

Bernt Lasse Berggreen
avdelingsdirektør

Gjenpart:

Tonje og Jarle Søllyst, Nedre Tverrgate 2, 3264 Larvik

Bente Kronen AS, Brannvaktsgate 13, 3256 Larvik

Fortidsminneforeningen, Vestfold avdeling, Farmannsveien 30, 3100 Tønsberg

Vestfold Fylkeskommune, Svend Foynsgate 9, 3126 Tønsberg

